

DETERMINACIÓ DELS PERFILS
LINGÜÍSTICS DELS LLOCS DE TREBALL
I CRITERIS D'AVALUACIÓ LINGÜÍSTICA
EN LA SELECCIÓ DE PERSONAL

Xabier AIZPURUA TELLERIA

El Govern Basc dissenya un pla per a la normalització de l'ús de l'euscar a les Administracions Públiques de la Comunitat Autònoma del País Basc. Els objectius d'aquest pla són, en primer lloc, garantir que la relació entre l'Administració i el ciutadà es dugui a terme en euscar i que l'Administració ofereixi els seus serveis en qualsevol de les dues llengües oficials. El segon objectiu és «bilingualitzar» les Administracions, és a dir, aconseguir que utilitzin l'euscar, car el castellà ja l'utilitzen.

Per atènyer aquests objectius el pla segueix dues vies d'actuació fonamentals: aconseguir que el personal futur de les Administracions sigui bilingüe i formar i capacitar lin-

THE DEFINITION OF THE LINGUISTIC
REQUIREMENTS FOR DIFFERENT
POSTS AND LINGUISTIC EVALUATION
CRITERIA IN PERSONNEL SELECTION

Xabier AIZPURUA TELLERIA

The Basque Government has designed a plan to standardize the use of Basque in the Public Administrations in the Basque Country. The first objective of this plan is to guarantee that the relationship between the Administration and the citizen will be carried out in Basque, and that the Administration will be able to offer its services in any of the two official languages. The second objective is «to bilingualize» the Administrations, that is to say, to get them to use Basque, since they already use Spanish.

In order to achieve these objectives, the plan is developed following two basic methods: to get the future Administrations personnel to

güísticament —pel que fa a l'èuscar, és clar— el personal ja existent.

El pla de normalització havia de preveure situacions de partida molt diferents, com ara el tipus d'administració, la seva situació geogràfica, etc. Per això, el Govern aprovà el Decret 250/1986 d'«Ús i Normalització de l'èuscar a les Administracions Públiques de la Comunitat Autònoma d'Euskadi», amb el qual s'optava per un sistema racional, objectiu i progressiu de normalització lingüística.

El Pla de Normalització comprèn diferents fases, la primera de les quals és l'establiment d'una Comissió per a la normalització de l'èuscar a totes les institucions. Les fases següents són: la determinació de les unitats bàsiques d'actuació, la realització de l'anàlisi de la situació lingüística, l'establiment dels perfils lingüístics dels llocs de treball, l'avaluació del nivell de coneixement de l'èuscar del funcionariat i, la darrera, l'elaboració d'un programa de normalització.

L'Administració ha de definir clarament quins són els nivells de suficiència d'èuscar o els perfils lingüístics que es necessiten per treballar-hi. Cal definir els perfils lingüístics establerts com a objectiu o model.

be bilingual and to educate and qualify linguistically —as for the Basque, of course —people already working there.

The standardization plan had to envisage very different starting situations, such as the kind of administration it had to deal with, its geographical location, etc. This is the reason why the Government passed the Decree 250/1986 about the use and standardisation of Basque within the public administrations in the Basque Country. This Decree chose a progressive, objective and rational system of linguistic standardisation.

The standardization plan includes different stages, and the first one is to set up a Commission for the Standardization of Euskera. The following stages are: to determine the basic units of behaviour, to fulfill the analysis of the linguistic situation, to set the linguistic requirements for the posts, to evaluate the civil servants knowledge of euskera and, finally, to elaborate a programme of linguistic standardization.

The Administration has to define clearly which are the adequacy levels of euskera or the linguistics requirements needed to work there. It is necessary to define the linguistic requirements as an objective or a model.

THE PRESENT SITUATION
IN CATALONIA

Carles DUARTE I MONTSERRAT
Joan Ramon SOLÉ I DURANY

Public administrations must be able to work in the two languages which are official in Catalonia and to do that it is necessary to take two different kinds of measures: 1) The evaluation of the knowledge of the two official languages in the selection process of the personnel working for the public administration; 2) The organization of improvement and linguistic formation courses for the people already working in the public administration at the time when catalan became official or the people who started afterwards and need to deepen their knowledge.

The Public Administration School of Catalonia, together with other institutions, is the one that has to guarantee the teaching of the catalan language to the personnel working for the different public administrations in Catalonia.

As for the linguistic evaluation in the selection process of the personnel, in addition to the due considerations about the two official languages in Catalonia, it is also necessary to speak about the evaluation criteria of the Community languages.

The analysis of the situation with regard to the two official languages in Catalonia is different for each one of the public administrations of Ca-

LA SITUACIÓN ACTUAL
EN CATALUÑA

Carles DUARTE I MONTSERRAT
Joan Ramon SOLÉ I DURANY

Las administraciones públicas deben estar capacitadas para actuar en las dos lenguas que son oficiales en Cataluña y para ello es necesario adoptar dos tipos distintos de medidas: 1) La evaluación del conocimiento de las lenguas oficiales en el proceso de selección del personal al servicio de la administración pública; 2) La organización de cursos de formación y de perfeccionamiento lingüístico para el personal que ya trabajaba en la administración en el momento de la oficialización del catalán o que, habiéndose incorporado después, necesita una profundización de sus conocimientos.

La Escuela de Administración Pública de Cataluña, junto con otras instituciones, es la que se encarga de garantizar la enseñanza de la lengua catalana al personal al servicio de las distintas administraciones públicas de Cataluña.

En cuanto a la evaluación lingüística en el proceso de selección del personal, además de las consideraciones debidas sobre las dos lenguas oficiales en Cataluña, también es necesario hablar de los criterios de evaluación de las lenguas comunitarias.

El análisis de la situación respecto a las dos lenguas oficiales en Cataluña es distinto para cada una de las administraciones públicas de Ca-

talonia: Generalitat, Justice Administration, Local Administration, public bodies, and public peripheral administration. The present situation in the four catalan provinces and their common characteristics also deserve separate analysis.

taluña: la Generalitat, la Administración de Justicia, la Administración local, los cuerpos estatales y la administración periférica del Estado. También merece un análisis propio la situación actual en las cuatro provincias catalanas y las características comunes a todas ellas.

—abstract/extracto—

LINGUISTIC EVALUATION
CRITERIA IN THE CIVIL SERVANTS
SELECTION PROCESS.
THE CASE OF SWITZERLAND

Robert COMET I CODINA

The Federal Constitution of Switzerland recognizes the existence of four languages (German, French, Italian and Romansch) and the right of every citizen has to use the official language that he or she prefers in his/her relationship with the Federal Administration. The official languages of the Confederacy are German, French and Italian. The Federal Administration is obliged to answer in the language used by the citizen.

The Confederacy is divided into 23 cantons; in most of them just one language is spoken, three are bilingual and just in one, three languages are spoken. Therefore, the country is multilingual, although we could speak—in order to make it easier—about juxtaposition bilingualism in contrast with the superposition bilingualism only found in the municipality of Biel in German and in Bienne, in French.

CRITERIOS DE EVALUACIÓN
LINGÜÍSTICA EN EL PROCESO
DE SELECCIÓN DE FUNCIONARIOS.
EL CASO DE SUIZA

Robert COMET I CODINA

La Constitución Federal de Suiza reconoce la existencia de cuatro lenguas (alemán, francés, italiano y romanche) y el derecho de todo ciudadano a utilizar la lengua oficial que prefiera en sus relaciones con la Administración federal. Las lenguas oficiales de la Confederación son el alemán, el francés y el italiano. La Administración federal tiene la obligación de responder en la lengua utilizada por el ciudadano.

La Confederación está dividida en 23 cantones, en la mayoría se habla sólo una lengua, tres son bilingües y sólo en uno se hablan tres lenguas. El país es, por lo tanto, plurilingüe aunque para simplificar podríamos hablar de bilingüismo por yuxtaposición en contraste con el bilingüismo por superposición que sólo se da en el municipio de Biel en alemán y Bienne en francés.

La institución que hace posible que los servicios públicos federa-

The institution that makes possible for the federal public services to work efficiently and harmoniously is the education institution. Thanks to the education system, the candidates for the different posts in the Public Administration know a second official language in addition to their own.

Nevertheless, in the Central Administration in Berna there is a certain lack of linguistic balance which is advantageous for German and one of the reasons is that this town is located in a German-speaking canton. In order to amend the situation, the authorities have taken several measures and they also have given several instructions related to particular issues, such as the personnel linguistic education and the representation of the linguistic communities in the general administration of the Confederacy.

les funcionen con eficacia y armonía es la enseñanza. Gracias al sistema escolar, los candidatos a los puestos de trabajo de la Administración pública saben una segunda lengua oficial además de la propia.

Sin embargo, en la Administración central en Berna existe un cierto desequilibrio lingüístico a favor del alemán, entre otras razones porque la ciudad está situada en un cantón de habla alemana. Para corregirlo, las autoridades han tomado diversas medidas junto con una serie de instrucciones en cuestiones como la formación lingüística del personal y la representación de la comunidades lingüísticas en la administración general de la Confederación.

—*extracte/abstract*—

LA SITUACIÓ ACTUAL A BÈLGICA

Claude WILWERTH

Després de les revisions de la Constitució belga de 1970 i de 1980, es va produir una redistribució de poders entre *Comunitats* i *Regions*. Hi ha tres Comunitats: la francesa, que comprèn la població de parla francesa; la flamenca, que inclou la població de parla neerlandesa, i la germanoparlant, que aplega la població de parla alemanya. Aquestes Comunitats no coincideixen totalment

THE PRESENT SITUATION IN BELGIUM

Claude WILWERTH

After the revisions of the Belgian Constitution in 1970 and 1980, a new distribution of powers between *Communities* and *Regions* was established. There are 3 Communities: the French Community that includes the French-speaking population; the Flemish Community that embodies the Dutch-speaking population, and the German Community that includes the German-speaking popu-

amb les tres regions: la Regió Valona, la Regió Flamenca i la Regió de Brusselles. Les Comunitats i les Regions tenen competències diferents.

Quan parlem dels criteris d'avaluació lingüística en el procés de selecció dels funcionaris als Estats multilingües, i per tant a Bèlgica, cal tenir en compte que parlem d'una legislació abundant i complexa.

Pel que fa a Bèlgica, la llei fonamental de l'ús de la llengua a l'administració pública és la del 2 d'agost de 1963, la qual es basa en dos principis generals:

1) el territori es divideix en regions lingüístiques;

2) els serveis públics se subdivideixen segons la seva competència territorial.

Aquesta i altres lleis lingüístiques relacionades amb l'administració i el seu personal van ser coordinades pel reial decret de 18 de juliol de 1966.

Des del punt de vista de la legislació lingüística, podem parlar d'administracions nacionals, serveis locals i serveis regionals. Les administracions nacionals són les formades per serveis amb competència territorial sobre tot el país, els quals comprenen serveis centrals i serveis d'execució. Segons això, els serveis locals són aquells que tenen competència restringida a una comunitat i els regionals són els que tenen competència sobre més d'una comunitat, però no sobre tot el país.

lation. These Communities do not coincide exactly with the 3 Regions: the Walloon Region, the Flemish Region and the Region of Brussels. Communities and Regions have different powers.

When we speak about the linguistic evaluation criteria in the civil servants selection process in multilingual countries and, therefore, in Belgium, it is necessary to take into account that we are speaking about an abundant and complex legislation.

In the case of Belgium, the main law about the use of languages in the public administration is that of the August 2nd 1963, which is based on two general principles:

1) the territory is divided in linguistic regions;

2) public services are divided following their territorial power.

This law and the rest of linguistic laws related to the administration and its personnel were coordinated by the Royal Decree of July 18th 1966.

From the linguistic legislation point of view, we can speak about national administrations, local services, and regional services. National administrations are those made up of services that reach the whole country and include central services and execution services, local services only reach one community and, finally, regional services include more than one community but not the whole country.

LA SITUACIÓ ACTUAL A ITÀLIA

Paolo CARROZZA

Pel que fa a l'estat de l'administració en països multilingües podem plantejar tres problemes generals: en primer lloc, el tractament concret que rep una àrea multilingüe; en segon lloc, l'autonomia del problema, és a dir, els factors econòmics i polítics i els elements jurídics i institucionals que estableixen quin criteri lingüístic s'ha de seguir; i, en tercer lloc, trobar una manera de garantir la proporcionalitat entre el funcionari i els diferents grups lingüístics i ètnics en cada àrea.

En el cas d'Itàlia, la situació depèn de la zona que considerem. Malgrat que s'accedeix a l'Administració pública mitjançant oposicions, en algunes zones bilingües els funcionaris han de tenir coneixements lingüístics. La Vall d'Aosta i la Província de Bolzano són les dues zones on aquestes exigències estan més àmpliament formulades. A la Vall d'Aosta hi ha un autèntic bilingüisme francès-italià i l'ús obligatori de l'italià es redueix a certs actes jurídics. Tot i així, els funcionaris de la zona han de conèixer les dues llengües, però poden expressar-se en la que prefereixin, la qual cosa crea una situació de bilingüisme passiu dins l'Administració pública. A Bolzano es parla italià i alemany; els funcionaris han de superar un examen de coneixements lingüístics cada sis anys. D'aquesta manera es garanteix el bilin-

THE PRESENT SITUATION
IN ITALY

Paolo CARROZZA

Regarding the situation of public administration in multilingual countries, three problems should be considered: first the linguistic treatment that every multilingual area receives in particular, second the autonomy of the problem, that is to say, political and economic factors, legal and institutional elements that establish the linguistic criteria to follow; and third to find a way to guarantee that civil servants are in proportion with every linguistic and ethnic group living in those multilingual areas.

In the case of Italy, the situation depends on the area considered. Although access to Public Administration is controled through public examination, in some multilingual areas civil servants are required to have more linguistic knowledge. Valle d'Aosta and Provincia de Bolzano are the two places where those requirements are more extensive. In Valle d'Aosta there is a real French-Italian bilingualism and Italian is just compulsory in certain legal events. Civil servants are expected to know both languages but they can use whichever they prefer, so there is a situation of passive bilingualism in the Administration. In Bolzano there is an Italian-German bilingualism and civil servants are asked to pass language exams in both languages which they have to retake

güisme actiu, encara que cada grup lingüístic no estigui proporcionalment representat a l'Administració.

every six years. In that way, if the ethnic proportion among civil servants is not guaranteed, at least an active bilingualism is ensured.

—*extracte/abstract*—

EL CONEIXEMENT DE LES LLENGÜES
PRÒPIES DE LES COMUNITATS
AUTÒNOMES I ESTRANGERES COM
A REQUISIT DE CAPACITAT
DE L'ADMINISTRACIÓ DE L'ESTAT

Jesús PRIETO

El model de pluralisme lingüístic establert per la Constitució espanyola comporta, entre d'altres conseqüències, que els treballadors de les diferents Administracions públiques (Administració de l'Estat, Administració de les Comunitats autònomes i locals i Administració de Justícia), destinats a les Comunitats autònomes amb dues llengües oficials, han de conèixer la llengua oficial a tot l'Estat, el castellà, i la llengua pròpia de la Comunitat on treballen.

El coneixement de llengües estrangeres també és, de vegades, un requisit per ocupar determinats llocs de treball a les Administracions públiques. Crida l'atenció, però, la total absència de criteris homogenis i estables pel que fa al plantejament d'aquesta exigència a causa de la manca, en les darreres dècades, d'una política global i objectiva sobre el tema i d'una normativa que li doni suport.

La situació pel que fa al coneixement de les llengües de les Comunitats autònomes està dominada per

THE KNOWLEDGE OF THE
LANGUAGES OF THE AUTONOMOUS
COMMUNITIES AND FOREIGN
LANGUAGES AS A CAPACITY
REQUIREMENT FOR THE STATE
ADMINISTRATION STAFF

Jesús PRIETO

The model of linguistic plurality established by the Spanish Constitution implies, among other consequences, that people working for the different Public Administrations (State Administration, Autonomous and Local Administrations, and Justice Administration), appointed to the Autonomous Communities with two official languages, must know the official language of the State, Spanish, and also the languages of the Community where they are working.

Sometimes, the knowledge of foreign languages is also required in order to get a post within the Public Administrations. Nevertheless, there is an absolute lack of steady and homogeneous criteria regarding this requirement, due to the lack of a global and objective policy and a legislation to support it during the past decades.

Indecision prevails with regard to the knowledge of the languages of the Autonomous Communities for,

la indecisió ja que, si bé en aquest cas existeix una normativa legal específica sobre el tema, aquesta no pren forma definitiva a les convocatòries per cobrir els llocs de treball a les Administracions.

Tant el coneixement de llengües estrangeres com el de les autonòmiques ha de ser bàsicament considerat com un requisit de capacitat del lloc de treball més que no pas dels cossos o escales funcionaris. Seguint aquesta regla, és possible ordenar la confusa situació de l'exigència d'idiomes estrangers i autonòmics als funcionaris públics.

although in this case there is a suitable legislation about this subject, it is not definite in the summons for the posts in the Administrations.

The knowledge of foreign languages, as well as the knowledge of the autonomous, languages must be considered as a capacity requirement of the posts and not as a requirement of the different civil servant categories. According to this rule, it is possible to arrange the confused situation of the requirement of foreign and autonomous languages for civil servants.

—abstract/extracto—

ABOUT THE MUNICIPAL
LINGUISTIC POLICY

Toni MOLLÀ

Nowadays, everybody speaks about linguistic policy and confers all kind of meanings to this expression. Now, Catalan sociolinguistics keeps this expression for naming the political activity —institutional or not— about the use of a language/languages. However it is difficult to find proposals of linguistic policy signed or assumed by politicians.

It is necessary to distinguish between linguistic policy and linguistic planification. Linguistic policy is any activity addressed to affect the sociolinguistic situation (knowledge of a language, uses, functions, ideologies, etc.) and it is positive when its aim is to improve —in quality or in quan-

SOBRE POLÍTICA LINGÜÍSTICA
MUNICIPAL

Toni MOLLÀ

Actualmente, todo el mundo habla de política lingüística y atribuye a la expresión toda clase de significados. Ahora bien, la sociolingüística catalana reserva esta expresión para designar la actividad política —institucional o no— sobre el uso de la/s lengua/s. Sin embargo, es difícil encontrar propuestas de política lingüística firmadas o asumidas por los políticos.

Es necesario distinguir entre política lingüística y planificación lingüística. Política lingüística es toda acción dirigida a incidir en la situación sociolingüística (conocimiento de la lengua, usos, funciones, ideologías, etc.), y es positiva cuando su objetivo es mejorar —en cantidad o

tity— the situation of a particular linguistic community.

By linguistic planification we mean the organized and designed activity that intends to achieve certain aims in linguistic politics issues which have been previously decided.

If there is no social demand, no civic pressure, linguistic standardization can not work. It is necessary to be precise about the importance of institutional authorities in the extension of the use of a language and, furthermore, if we take into account the fact that the basic function of the institutions is to maintain social stability, including sociolinguistic stability.

Sociolinguistic activity must be composed of a civic linguistic policy and institutional linguistic policy.

The municipal sphere is the most appropriate one to carry out an specific and positive linguistic politics because its relationship with the citizen is more direct than that of other institutions.

calidad— la situación de una determinada comunidad lingüística.

Por planificación lingüística entendemos la acción organizada y diseñada que busca la consecución de unos objetivos en materia de política lingüística previamente marcados.

Si no hay una demanda social, una presión ciudadana, la normalización lingüística no puede funcionar. Conviene matizar la importancia del poder institucional en la extensión del uso de un idioma, más aún si tenemos en cuenta que la función básica de las instituciones es el mantenimiento de la estabilidad social, incluida la estabilidad sociolingüística.

La acción sociolingüística debe constar de una política lingüística cívica i de una política lingüística institucional.

El ámbito municipal es el más adecuado para ejercer una política lingüística positiva específica porque su relación con el ciudadano es más directa que la de otras instituciones. Unos ayuntamientos comprometidos en materia lingüística elevarían las posibilidades normalizadoras de la sociedad.

—*extracte/abstracte*—

NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA
I ESTATUT ASTURIÀ

Leopoldo TOLIVAR ALAS

La Constitució espanyola garanteix la protecció de la riquesa lingüística de l'Estat i dóna l'oportunitat als diferents estatuts d'autonomia de fixar

LINGUISTIC STANDARDISATION
AND THE ASTURIAN STATUTE

Leopoldo TOLIVAR ALAS

The Spanish Constitution guarantees the protection of the linguistic richness of the country and gives the opportunity to the different self-go-

REVISTA DE LLENGUA I DRET

el grau de cooficialitat de les llengües autòctones amb el castellà.

L'Estatut asturià no aprofundeix aquesta possibilitat oberta per la Constitució i es limita a oferir una senzilla protecció global del bable i les seves variants. Tot i això, és un instrument perquè es pugui normalitzar l'ús i la promoció de l'asturià per part dels particulars, els mitjans de comunicació, en l'ensenyament i, també, pel que fa a la normalització de la toponímia.

Els principis inclosos a l'Estatut asturià estableixen la protecció del bable mitjançant el foment del seu ús, sobretot a les institucions públiques (les quals no hi estan sistemàticament obligades) i, també, als mitjans de comunicació. En l'àmbit de l'ensenyament, que és competència del govern central, s'han de respectar les variants locals del bable i la voluntarietat del seu aprenentatge.

Tot i que l'Estatut asturià no es va atrevir a establir una cooficialitat lingüística restringida o progressiva, ha obert un camí per a la protecció i recuperació de l'asturià. Cal, però, aprofundir les possibilitats reals de l'Estatut amb una llei que les desenvolupi i, en el cas que les mesures normalitzadores de l'estatut no siguin acceptades per la societat, caldrà fer-ne una revisió sense cap mena por.

vernment statutes to fix the legal situation of their native languages in relation to Spanish.

The statute of Asturias does not go deeply into this possibility and it only offers a simple global protection to the Asturian language and its variants. However, the statute is an instrument for the standardisation of the use and the promotion of the Asturian language for individuals, mass media, education and, also, for place-names.

The principles included in the statute of Asturias establish the protection of the Asturian language through the promotion of its use, especially in public institutions (which are not always obliged to use it) and also, in mass media. With regard to education, and although this is power belonging to the central government, it is submitted to the respect towards the local variants of the Asturian language and the fact that it is not compulsory to study it.

Although the Asturian statute did not dare make official both Spanish and Asturian, not even in a restricted or a gradual way, it has opened a door for the protection and the recovering of this language. Nevertheless, it is necessary to go deeply into the real possibilities of the statute by means of a law that will develop them and, in case the standardization measures of the statute are not accepted by the society, it will be necessary to review it through and through.

SOCIAL HISTORY OF THE SLOVENE
NORMATIVE PROCESS

Jordi BAÑERES

The ideological principles affect the normative criteria of every language. Besides philological criteria, several factors have an influence on the elaboration of codifying proposals: economic, national, cultural, literary, and personal factors.

From the fourteenth century, the Sloven normative process has gone past different stages. The Reformation historical period and the efforts of the Protestants to make themselves understood became a central binding reference for all further codifying attempts. Nevertheless, the fact that most of the writers of that period were from Low Carnolia created obstacles to creating a unified normative for all Slovene languages. This option became ratified when Catholic J. Kopitar assumed, in his famous grammar in 1809, the Protestant grammatical inheritance.

The second stage of the Slovene normative process culminated in the final assumption of an alphabet at the beginning of the nineteenth century. The third stage of this process took place during the second half of the nineteenth century, when the literary language began to take into consideration the Estinian and Pannonian resorts by means of the Pannonian Theory.

The fourth stage started with the change of the political circumstances:

HISTORIA SOCIAL
DE LA NORMALIZACIÓN
DEL ESLOVENO

Jordi BAÑERES

Los principios ideológicos operan sobre los criterios normativos de cada idioma. Además de los criterios filológicos, varios factores influyen en la construcción de propuestas codificadoras: factores económicos, nacionales, culturales, literarios y personales.

El proceso de normativización del esloveno ha pasado por varias etapas a partir del siglo XIV. El período histórico de la Reforma y los esfuerzos de los protestantes para hacerse entender por todo el mundo fueron referencia central obligada para todos los posteriores intentos de codificación. Sin embargo, el hecho de que la mayoría de escritores de la época fueran de la Baja Carniola presentaba dificultades para el establecimiento de una normativa unificada para todas las hablas eslovenas. Esta opción quedó totalmente revalidada cuando el católico J. Kopitar asumió, en su famosa gramática de 1809, la herencia gramatical protestante.

La segunda etapa de la normativización del esloveno culminó con la asunción definitiva de un alfabeto a principios del siglo XIX. La tercera etapa de este proceso tiene lugar durante la segunda mitad del siglo XIX, cuando la lengua literaria comienza a tomar en consideración los recursos de los dialectos estiniano y pannoniano a través de la teoría pannónica.

La cuarta etapa comienza con el

the integration into Yugoslavia in 1918. During the last 60 years, the normativity has set aside literary language and it has emphasized the standardization of Slovene in press, radio and television.

cambio de circunstancias políticas: la integración en 1918 en Yugoslavia. En los últimos sesenta años, la normativa ha dejado de lado el lenguaje literario y ha dado énfasis a la estandarización en la prensa, la radio y la televisión.

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry, no matter how small, should be recorded to ensure the integrity of the financial data. This includes not only sales and purchases but also expenses and income. The document provides a detailed list of items that should be tracked, such as inventory levels, customer accounts, and supplier payments.

In the second section, the author outlines the various methods used to collect and analyze data. This includes the use of spreadsheets, databases, and specialized software. The document explains how these tools can be used to identify trends, track performance over time, and generate reports for management. It also discusses the importance of data security and the need to implement robust backup and recovery procedures.

The third section focuses on the role of the accounting department in the overall business operation. It describes how the accounting team works closely with other departments to ensure that all financial transactions are properly recorded and reported. The document highlights the importance of clear communication and collaboration between departments to avoid errors and ensure the accuracy of the financial statements.

Finally, the document concludes with a summary of the key points discussed. It reiterates the importance of accurate record-keeping, effective data management, and strong inter-departmental communication. The author encourages the reader to implement the strategies outlined in the document to improve the efficiency and accuracy of their financial reporting process.